

[Statsministeren.]

Forslagene med Undtagelse af Regeringspartiernes, at de forekommer mig at have uhyre lidt med den Sag at gøre, som staar paa Dagsordenen i Dag. De beskæftiger sig med alle Haande andre Ting end denne Folkeafstemning og Konsekvenserne af den, og det er dog det, der foreligger. Derfor maa jeg anbefale, at man tiltræder det af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen fremsatte Forslag til Beslutning, som beskæftiger sig med det, der foreligger, og ikke med uvedkommende Sager. Det ærede Medlem Hr. Henning Hasles Forslag blander jo her sammen, at vi skal fremsætte Forslag om at styrke Forsvaret, om effektive Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden og om de for Landbrugets Rentabilitet nødvendige Foranstaltninger. Andre Forslag gaar langt videre. Jeg skal ikke fordybe mig i disse forskellige Udgaver, men de gaar, flere af dem i hvert Fald, langt videre end dette, og det viser formentlig, at man handler uklogt ved saaledes at blande Sager sammen, der ikke har noget med hinanden at gøre.

Hvorfor skulde man — for at holde sig til det ærede Medlem Hr. Henning Hasles Forslag —, hvorfor skulde man saa standse ved de tre Opgaver? Der maatte jo være mange flere, jeg kender da adskillige andre, som ogsaa paatrænger sig til Løsning i Fremtiden, og som naturligvis maa forberedes ligesom de Sager, det ærede Medlem her stiller op. Jeg synes f. Eks. ligesom Bladet „Nationaltidende“, at en ny Valglov hører til de Opgaver, som i høj Grad paatrænger sig just i denne Situation og har Sammenhæng med Sagen her. Derfor mener jeg ikke, at man behøver at sige det, det er en Selvfølge, at man forbereder et Arbejde ogsaa paa dette Omraade.

Et af de fremsatte Forslag kræver, at Rigsdagen ikke maa holde Ferie. Ja, det kan jo Rigsdagen for den Sags Skyld gøre, som Rigsdagen selv vil, jeg bestemmer ikke over Rigsdagen i den Forstand, men der maa, forekommer det mig unægtelig, være en vis Plan i Arbejdet og et Samarbejde mellem Regeringen og Rigsdagen. Rigsdagens normale Arbejdstid er fra Oktober til April, og forud for Samlingen er det Regeringens Pligt ved Embedsmændenes Hjælp

at forberede de Arbejder, der skal behandles i den Rigsdagssamling, der altsaa normalt gaar fra Oktober til April. Derfor maa jeg hævde, at det næppe heller i Befolkningen staar som noget attraaværdigt, at der er Diskussionsklub aaben her hele Sommeren ogsaa, det maa vist være tilstrækkeligt, naar man faar Lejlighed til at udtale sig om velforberedte Sager i Løbet af den Tid, der er det normale for Rigsdagens Arbejde.

Derfor maa jeg afvise Tale om utidig Holden Ferie. Der skal arbejdes af dem, der har den Opgave, i den Tid, som nu forestaar, og selvfølgelig skal man beskæftige sig med en Række af de Spørgsmaal, som nu er nævnt, f. Eks. dem, det ærede Medlem Hr. Henning Hasle nævnte, og flere andre, men just i dette Øjeblik demonstrativt at vedtage, at vi skal lave effektive Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden, synes dog lidt ejendommeligt, al den Stund vi ikke i en lang Række af Aar har haft en saa ringe Arbejdsløshed, som vi glædeligvis har i dette Øjeblik.

Jeg har her Tallene for de sidste 8 Aar. I de sidste 8 Aar var Arbejdsløsheden for samme Uge som den, vi nu befinder os i, i 1932 25,2 pCt., i 1933 25 pCt. (Krag: Disse Procenter!) i 1934 16,8 pCt., i 1935 14,2 pCt., i 1936 13,3 pCt., i 1937 14,3 pCt., i 1938 17,7 pCt., og i denne Uge er den 11,7 pCt. Det er den laveste Arbejdsløshed, vi har haft længe, og den medfører, at der i dette Øjeblik er Fag, der er ude at lede efter Folk, der kan udføre visse Fagarbejder, idet de faktisk ingen Arbejdsløshed har, medens der naturligvis, og desværre kan jeg sige, er betydelig Arbejdsløshed paa visse andre Omraader, navnlig hos de ufaglærte.

Jeg hørte en Afbrydelse om, at det var „disse Procenter“. Ja, de absolutte Tal er saadan, at man i 1932 havde 321 000 arbejdsløshedsforsikrede og i 1939 476 000. Ogsaa disse Tal er af en vis Interesse, og derfor nævner jeg dem gerne. Men til Trods for at Tallet paa organiserede arbejdsløshedsforsikrede er steget med 150 000 i disse 8 Aar, er Arbejdsløsheden alligevel i Dag langt mindre end Halvdelen af, hvad den var for 8 Aar siden. (Krag: Ikke til Trods for, men som Følge af!). Jeg tænker, det ærede Medlem kan faa Ordet bagefter.

Under Hensyn til disse og andre Be-